

sammen større viden, men det må så betyde, at hvis det viser sig, at der sammenlagt er skåret ned på ældreområdet, så vil Kristendemokraterne formentlig også være med til at sikre, at vi får en standard på ældreområdet, der gør, at alle de pæne ord, fru Tove Videbæk også sagde om, hvad vi kan være bekendt over for de ældre, holder; at vi giver dem den lovmæssige sikkerhed, der jo gør, at mange af de kommuner, der klarer det her fint, ikke behøver at få noget som helst besvær af det her lovforslag. På den måde er det jo, ligesom når vi lovgiver på andre områder: Folk, der opfører sig ordentligt og pænt, kommuner, der opfører sig ordentligt og pænt, bliver ikke berørt af et minimum, fordi de allerede har etableret en hjemmehjælp, der er over det minimum.

De kommuner, vi derimod fanger med sådan et forslag, er dem, der i dag har en standard, der er utilfredsstillende. Sådan er det stort set med al lovgivning, at vi regulerer i forhold til dem, der ikke lever op til de normer, de forventninger, vi har om, hvordan et område skal udvikle sig.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal, at det er korrekt, at Dansk Folkeparti var positive over for at indføre nogle minimumskrav, da vi behandlede et lignende forslag i 2002. Det skyldtes ganske enkelt, at man i sommeren 2001 så, hvor horrible forhold Københavns Kommune tilbød sine ældre. Man fjernede hjemmehjælpen i stor stil, og der kom ingen erstatningshjælp til de ældre. De ældre sad i deres boliger og groede til i deres eget skidt.

Når man er udsat for sådan en hændelse, når man skal se og høre, hvad der sker, så er det da klart, at man så ønsker at sikre, at der ligesom er en minimumsstandard.

Men der er jo blot sket det siden, at der er kommet en ny regering, og der er kommet en ældrepakke, som har fået varm støtte fra Dansk Folkeparti, hvor det er borgeren, der er i centrum, hvor der også er retskrav på en erstatningshjælp. Det synes vi er et gode.

Og så vil jeg godt spørge hr. Villy Søvndal, om hr. Villy Søvndal ikke frygter, at når man laver nogle minimumsstandarder – nu har hr. Villy Søvndal jo ikke spor tiltro til, at kommunerne ikke skærer ned i hjemmehjælpen – kunne hr. Villy Søvndal så ikke frygte, at kommunerne netop ville benytte sig af, at der var nogle mini-

mumsstandarder, og så faktisk underbyde hjemmehjælpen til dem, som havde langt større behov end netop minimumsstandarderne?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til det sidste: Nej, det er jeg såmænd ikke så bekymret for. Hvis man kigger på andre områder – det har vi også nævnt i lovforslaget – hvor vi har en minimumsstandard, f.eks. på folkeskoleområdet, så kan man spørge: Har det betydet, at det er blevet normen, at minimumsklassetallet er blevet det normdannende for alle skoler? Svaret er definitivt nej. Der er meget stor variation inden for folkeskoleområdet på trods af, at der er et minimum om, hvordan man har valgt at arrangere sig.

Men jeg vil så spørge: Jeg forstod, at grunden til, at Dansk Folkeparti havde lavet det her herresving og har den modsatte opfattelse af, hvad man havde, før man gik til valg, er, at der var et eksempel fra en kommune, nemlig Københavns Kommune. Betyder det så, at hvis der undervejs i udvalgsbehandlingen kommer eksempler på kommuner, der har skåret, så vil Dansk Folkeparti støtte det her forslag? Er det det, der er afgørende for Dansk Folkepartis stillingtagen, at hvis vi kan vise et eksempel på en kommune, der har skåret dramatisk, så ville Dansk Folkeparti altså støtte forslaget her?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu er det sådan set ikke mig, der skal svare. Jeg spørger jo hr. Villy Søvndal, og hr. Villy Søvndal skal svare mig.

Men jeg vil da spørge hr. Villy Søvndal: Er det ikke korrekt, at der i ældrepakken er givet retskrav på erstatningshjælp i hjemmehjælpen? Det vil sige, at hvis en hjemmehjælp ikke kan komme i et hjem, så skal der en erstatningshjælp derind.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er helt korrekt, at der er givet erstatningshjælp, og SF har stemt for det. Og jeg er enig i, at det sådan set ikke er min opgave at stille spørgsmåls, men at konkludere.

Jeg må forstå fru Pia Kristensens indlæg sådan, at det, der gjorde, at man stemte for SF's forslag i 2002, men nu ikke længere vil stemme for, er forskellen på at være et uafhængigt parti og et fasttømret støtteparti, som derfor har mini-